

РЕШЕНИЕ

№ 4593

гр. София, 10.07.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 05.06.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5245** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Д. С. Л. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 10.03.2016г. на Управителния съвет на [фирма] по Заявление №94-17/22.02.2016г. Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорваното Решение по т.8 по Протокол №10/10.03.2016г., като постановено в нарушение на материалноправните норми и на целта на закона, включително на чл.19 от Международния пакт за гражданските и политическите права и на чл.10 от Европейската конвенция за правата на човека. Чрез процесуалния си представител адв. А. К., моли съда да отмени оспорвания административен акт и да задължи ответната [фирма] да й предостави информацията, поискана със Заявлението от 22.02.2016г.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК] (Б. или Банката), прави възражение за недопустимост на жалбата, като подадена след изтичане на преклузивния срок за оспорване на административните актове и евентуално я оспорва като неоснователна. В писмен Отговор (вх. №16434/17.06.2016г.) и чрез процесуалния си представител поддържа, че отказът за предоставяне на информацията, поискана от жалбоподателката със Заявлението от 22.02.2016г. е законосъобразен и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Твърди, че информацията, поискана в т.2 – т.5 от Заявлението не е обществена и представлява друга тайна, защитена със закон, по смисъла на чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ във вр. с чл.63, ал.1, т.1, респективно чл.62, ал.2 от

Закона за кредитните институции (ЗКИ). Счита, че редът за предоставяне на тази информация е този, установен в чл.64 ЗКИ, който е специален по отношение на реда за предоставяне на обществена информация. Сочил, че отговорите на въпросите по т.1 и т.6 от Заявлението вече са били предоставени на жалбоподателката във връзка с предходно нейно искане. Моли съда да остави жалбата без разглеждане, като процесуално недопустима или евентуално да я отхвърли като неоснователна. Претендира за разноски. Доводи за законосъобразност на постановения отказ за предоставяне на достъп до информация излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъдил доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление №94-17/22.02.2016г. жалбоподателката Д. Л., в качеството ѝ на журналист от вестник „Капитал“, е сезирала председателя на УС на Б. с искане да ѝ бъде предоставен достъп до следната информация: 1) Какъв е обемът на разплатените от Банката средства от програмата за изкупуване на задължения на общини към строителни фирми?; 2) Кой са общините, чиито задължения към строителни фирми са прехвърлени към програмата за изкупуване на Б.?; 3) Коя община по коя Мярка от Програмата за развитие на селските райони има цесия на вземането?; 4) Кой общини имат цесии по Оперативна програма „Околна среда“?; 5) По кои проекти от Оперативна програма „Транспорт“ са сключени 12 броя договори?; 6) На какъв принцип тези вземания са попаднали в програмата на Б.?

С оспорваното Решение по т.8 по Протокол №10/10.03.2016г. УС на Банката е приел следното: Отговор на въпроса по т.1 от заявлението за достъп е бил предоставен на жалбоподателката на електронна поща със съобщение от 18.12.2015г.; Заявлението, в частта по въпроси 2 – 5 следва да се остави без разглеждане, тъй като търсената информация не е обществена по смисъла на ЗДОИ и евентуално би била квалифицирана като „професионална тайна“, съгласно чл.63 ЗКИ.; По въпрос №6 е прието в отговора изрично да се посочи целта на програмата, така както е указана на интернет страницата на Б..

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Въпросът дали жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване на административните актове е разрешен с Определение №5438/02.05.2017г. на Върховния административен съд (ВАС) на РБългария, състав на П. отделение по адм. дело №4197/2017г., което на основание чл.224 АПК е задължително за настоящата инстанция.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Отвeтникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за Българската банка за развитие (ЗББР), съгласно която норма Банката е кредитна институция - акционерно дружество, в която държавното участие в капитала е не по-малко от 51 на сто. В чл.9 ЗББР са посочени източниците на финансиране на дейността на Банката, сред които и средства от фондове на Европейския съюз и

средства със специално предназначение за развитие на икономически сектори и географски региони.

Противно на твърдението на ответника, настоящият решаващ състав приема, че търсената от жалбоподателката информация е обществена, по смисъла на определението, дадено в чл.2, ал.1 и ал.2 ЗДОИ – такава, свързана с обществения живот в Република Б., която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица, независимо от вида на нейния материален носител.

Не е спорно между страните и се установява с приетите писмени доказателства, че през 2015г. Банката е стартирала програма за изкупуване на вземания на строителни компании от общините във връзка с изпълнението на инвестиционни проекти по оперативни програми „Околна среда“, „Регионално развитие“, „Транспорт“, както и по проекти към Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ). Съгласно изричните указания, дадени на интернет страницата на Б. (www.bbr.bg/bg/n/obshta-informacija) Банката изкупува вземания само до размера, договорен с управляващите органи на оперативните програми или с ДФЗ, като съфинансирането от общините не подлежи на цедиране. Указано е, че дружествата, които проявяват интерес към програмата следва да представят документи, удостоверяващи, че договорените строително-монтажни работи (СМР) по съответния етап от проекта са извършени, проверени и приети от общината и окончателното плащане по тях все още не е извършено.

Според изричната норма на чл.3 ЗББР, при осъществяване на дейността си банката се ръководи от принципите на прозрачност, неутралност, рентабилност, ефективност, пазарна съвместимост и добра банкова практика. Целите на Б. са посочени в нормата на чл.2 ЗББР и те са: 1) подобряване, стимулиране и развитие на общия икономически, експортен и технологичен потенциал на малките и средните предприятия чрез улесняване на достъпа им до финансиране; 2) привличане и управление на средносрочни и дългосрочни местни и чуждестранни ресурси, необходими за реализиране на икономическото развитие на страната; 3) прилагане на схеми и инструменти за финансиране на публични инвестиции и проекти, които са приоритетни за икономиката на страната; 4) привличане на средства и управление на проекти от международни финансови и други институции; 5) привличане на средства и предоставяне на финансиране с цел намаляване на регионалните дисбаланси в страната.

В настоящия случай информацията, поискана със заявлението от 22.02.2016г. е свързана и дава възможност на жалбоподателката да си състави мнение относно дейността на задължените по закон субекти, каквито са: от една страна Банката – относно изпълнение на целите на закона, установени в чл.2 ЗББР и от друга общините (чл.3, ал.1 ЗДОИ), в качеството им на бенефициери на безвъзмездна финансова помощ по програми, финансирани от фондове на Европейския съюз.

Неоснователни са доводите на ответника, че информацията, поискана в т.2 – т.5 от Заявлението представлява „професионална тайна“, съгласно чл.63 ЗКИ или респективно „банкова тайна“ по смисъла на чл.62, ал.2. Според определението, дадено в чл.63, ал.1 ЗКИ професионална тайна е информацията, която БНБ придобива или създава за целите на банковия надзор или във връзка с него и не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация. От друга страна банкова тайна са фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и

операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката. Освен това следва да се отбележи, че информацията, поискана от жалбоподателката Л. не засяга конкретни параметрите от сключени договори за цесия, нито е относима към цедентите, за които ответникът претендира, че са станали клиенти на Банката във връзка с което по отношение на тях е приложима разпоредбата за банкова тайна.

В процесния случай въпросите, поставени в Заявлението от 22.02.2016г. под никаква форма не засягат факти и обстоятелства свързани с наличностите и операциите по сметки и влогове на клиенти на банката, нито изискват информация, придобивана или създавана от БНБ за целите на банковия надзор. Търсената от жалбоподателката информация, е свързана с конкретни действия от страна на Б., относими към прилагане на целите и приоритетите, установени в приложимия ЗББР, както и ще й даде възможност да изгради мнение относно дейността на друг задължен субект – общините, при разходване на средства от Европейски фондове.

Основателно е възражението на ответника, че информацията по т.1 от Заявлението е била предоставена на Д. Л. още на 18.12.2015г. по повод на предходно нейно запитване. Този факт се установява и с представената по делото хронология на кореспонденцията по електронна поща между жалбоподателката и служител на Б.. Извън горното следва да се отбележи, че търсената информация по т.1 от Заявлението по същество се съдържа и е предоставена на жалбоподателката с процесното Решение по Протокол №10/10.03.2016г., поради което и жалбата в тази част е неоснователна.

По изложените доводи съдът приема, че отказът за предоставяне на информацията, поискана по т.2 – т.6 от Заявление №94-17/22.02.2016г. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. В останалата му част по т.1 Решението на УС на Б. е законосъобразно и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. С. Л. от [населено място] РЕШЕНИЕ по Протокол №10/10.03.2016г. на Управителния съвет на [фирма], В ЧАСТТА на постановления отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана в т.2 – т.6 от Заявление №94-17/22.02.2016г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. Л. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ по Протокол №10/10.03.2016г. на Управителния съвет на [фирма], В ЧАСТТА на постановления отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана в т.1 от Заявление №94-17/22.02.2016г.

ИЗПРАЩА административната преписка на УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ на [фирма] за ново произнасяне и предоставяне на достъп до информацията, поискана в т.2 – т.6 от Заявление №94-17/22.02.2016г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова